

Tijdens het Pinksterfeest hebben we gelezen uit Exodus 20 en Handelingen 2. Vergelijking van deze hoofdstukken levert veel op.

We hebben gezongen uit Psalm 97:2,6, Gezang 249 en 319, Opwekking 334, 623, 766, EL 171, 461 en OK 57

Pinksteren associëren wij met een bomvolle kerk en laaiend enthousiasme. Soms hebben wij iets daarvan. Maar misschien hunkeren we wel naar meer vuurwerk.

Dat kun je krijgen: in Exodus 20 is er een rokende berg en bliksemlicht. Maar de Israëlieten deden het in hun broek. "Laat God niet met ons spreken!" roepen ze. En wat hebben ze dat in de loop van de eeuwen nog vaak gedacht... Feit is dat Gods vuur en laaiend licht (Psalm 97) afstand scheidt.

In Hand.2 is er ook vuur – hoewel, tongen áls van vuur. En een geluid (Ex.19:19, Hand.2:2). Vijftig dagen na Pasen komt de Geest. Zoals Israel vierde dat vijftig dagen na Pesach de thora kwam.

Bij de Sinaï deinzden de mensen achteruit. Op de Pinksterdag drommen ze samen en komen ze nieuwsgierig dichterbij. Heeft iemand het vuur getemd, veranderd? En vieren we dat dan misschien met het nieuwe Paasfeest? Wat is er gebeurd – dat het vuur nu geen afstand meer scheidt, dat de wind de mensen niet wegblaast, maar zelfs op de aanwezigen neerdaalt?

Opvallend dat er niemand omver geblazen wordt, niemand 'valt in de Geest', er wordt niet geschreeuwd. Niet het vreemde maakt hier indruk, maar juist het heel vertrouwde! Iedereen hoorde zijn eigen taal. En die werd niet gesproken door engelen (zoals met Kerst en Pasen), maar door mensen.

De gigantische Krachtbron van de Sinaï wordt omgevormd tot 'zwakstroom': je krijgt geen dreun, maar komt wel in beweging. Je wordt niet uitgeschakeld, maar ingeschakeld. Je brandt je niet aan dit Geestesvuur. Sterker, je kunt Hem doven. Dan hoor je Gods stem niet meer. Dan verlies je zijn (!) geduld en zelfbeheersing.

Als dat gebeurt, verlang je wel weer even naar het vuurwerk van Exodus 20. Maar dat zou wel een stap terug zijn op de weg van de heilige geschiedenis. De Geest waait nu waarheen Hij wil en Hij landt op alle mensenvlees.

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Is er iets in deze Keek wat jou getroffen heeft?
2. Had jij erbij willen zijn in Exodus 20?
3. Wat breng jij eerder in verband met Pinksteren:
  - a. vuurwerk of tongen als van vuur?
  - b. het vreemde of het vertrouwde?
  - c. praten of roepen?
  - d. achterover vallen of voorover buigen?
4. Waarom waren het tongen als van vuur? Wat doen wij met dat gegeven?
5. Kun je met behulp van Gal.5:22 'meten' in hoeverre het vuur brandt bij jezelf of anderen?
6. Voor wie meer wil.
  - a. Onderzoek het verband tussen tongen als van vuur en 'tongentaal' (het spreken in andere talen).
  - b. Onze God is een verterend vuur. In Hebr.12 wordt dat dreigend gezegd. Hoe zit dat?
  - c. Hoe zit dat met ons Paasfeest en het intomen van Gods vuur?